

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **M. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 stycznia 2017 r.,

zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie zastępcy przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 6 grudnia 2016 r., sygn. o odmowie przyjęcia kasacji od prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego w W/ z dnia 8 listopada 2016 r. o utrzymaniu w mocy postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 6 października 2016 r. o stosowaniu w dalszym ciągu wobec M. P. środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zażalenie obrońcy M. P. nie mogło zostać uwzględnione.

Postanowieniem z dnia 6 października 2016 r. Sąd Okręgowy na podstawie art. 204 k.k.w. orzekł o stosowaniu w dalszym ciągu wobec M. P. środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, zaś postanowieniem z dnia 24 listopada 2016 r. Sąd Okręgowy, w trybie art. 201 § 2 k.k.w. określił, że miejscem wykonywania tego środka zabezpieczającego będzie zakład psychiatryczny dysponujący podstawowym poziomem zabezpieczenia.

Orzeczenie to zaskarżył obrońca i internowany.

Postanowieniem z dnia 8 listopada 2016 r. Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Kasacje od tego postanowienia złożył obrońca internowanego.

Zarządzeniem z dnia 6 grudnia 2016 r. zastępca przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia tej kasacji.

Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca internowanego podnosząc w nim zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, co doprowadziło do nieuprawnionej odmowy przyjęcia kasacji.

Brak jest podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Zgodnie z dyspozycją art. 519 k.p.k. stronie przysługuje prawo do wniesienia kasacji jedynie od dwóch kategorii **postanowień**:

- prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania,
- zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k.

We wszystkich pozostałych przypadkach **postanowienia** sądów mogą być skarżone kasacją jedynie przez podmioty szczególne wskazane w art. 521 k.p.k.

W niniejszej sprawie przedmiotem zaskarżenia kasacją stało się postanowienie o stosowaniu w dalszym ciągu wobec M. P. środka zabezpieczającego, nie zaś o zastosowaniu tego środka. Sporządzenie i wniesienie kasacji przez stronę było zatem niedopuszczalne i słusznie wydano zarządzenie o odmowie jej przyjęcia.

Wspomnieć jeszcze można, że orzeczenie Sądu Najwyższego, na które powołuje się obrona (z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie II KK 144/12) dotyczyło całkowicie innej sytuacji niż zaistniała w niniejszej sprawie. Rozstrzygnęło bowiem o tym, czy postanowienia wydawane w toku postępowania wykonawczego mogą mieć charakter kończący (w rozumieniu art. 521 k.p.k.). Nie zaś tego, jaki podmiot w omawianej konfiguracji procesowej jest uprawniony do wniesienia skargi kasacyjnej. Ta, w przywołanej sprawie, została prawidłowo wniesiona przez podmiot szczególny.

Powyższe powoduje, że tak sformułowane zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, a większość przywołanej na jej poparcie argumentacji należy ocenić, jako bezprzedmiotową.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

kc